

У Испред цркве Успења свете Богородице у Новом Брду поново демонстрирају неки Срби, мало их је, двестотинак, мирни су, тужни, чак и без икаквих назнака да би могли изазвати било какав инцидент. Стоје Срби сами, окупили се испред цркве и чекају да им било ко дâ било какав одговор на макар једно од многобројних питања која се тичу њиховог опстанка на тој територији – од које је Србија дигла руке, којом се свет невољно бави и која је, на крају, већини грађана Србије досадила. Стоје окупљени око цркве и чекају, јер је та (каква год да је) територија једина кућа коју имају.

Реч је, наравно, о бруталним, неочекиваним и, сва је прилика, безразложним хапшењима четворице (а затим и петог) становника овог краја српске националности, у близини Гњилана у среду, 23. септембра, због наводне умешаности у ратне злочине – што је чаробна формула за малтретирање, застрашивање и лишавање елементарних људских права малобројних преосталих Срба у овом крају Косова и Метохије.

Један човек је спавао у соби са својом ћерком, чуо галаму, пренуо се, погледао кроз прозор и видео – војску! Након тога упали су му у кућу, претресали, превртали ствари тражећи нешто, на главу његове ћерке прислонили пушку. Неко га је у том тренутку снажно ударио и човек је пао у несвест. Везали су га и одвели у Приштину. Тамо су га испитивали. Шта су тражили, за шта је осумњичен овај човек? Један каже „за дрогу“, али човек ради са дрвима, продаје дрва за огрев, нема никакве дроге. Дакле, ратни злочинац.

Онда та војска, Еулекс, можда и РОСА (јер личи), дође и следеће ноћи. Узимају ствари људима из кућа, преврћу по оставама, храну им бацају, неко убије куче од месец дана, деци на очи.

Један од ухапшених је, поврх свега, припадник КПС-а (дакле, морао је много раније проћи све контроле и не може бити речи о некаквим ратним злочинима). Међу ухапшенима је и једна жена. Доказа или макар неких прецизнијих детаља о ратном злочину ових мирних и већином сиромашних људи – нема. Неки млади парови, неколико дана касније, пакују кофере – одлазе. Није важно где.

Коме све одговара да југ Косова буде без Срба

Пише: Ана Радмиловић

субота, 26 септембар 2009 15:33

Један инцидент се, треба подсетити, догодио пре неколико месеци баш у Новом Брду. Било је то на некаквом састанку, скупу људи који ће учествовати у децентрализацији, образовали су се тимови који ће водити овај процес у том крају који на папиру није српска општина (као што је Грачаница на папиру Приштина, а Гораждевац на папиру општина Пећ) и на том су састанку представници Албанаца били љути на међународну цивилну канцеларију Питера Фејта и напустили демонстративно скуп. О чему се радило? Након пребројавања оних који ће изаћи на гласања на новембарским изборима испоставило се да то место има око 5.300 Срба док само неколико стотина Албанаца. Ново Брдо, дакле, српска је општина ако ће се радити по Ахтисаријевом плану. Требало је, дакле, да се Срби не пријаве, да послушају савет неких државних чиновника (Републике Србије) и да се држе максиме „тврдог севера“ по којој је сваки Србин који учествује у албанским процесима – издајца. Одбијање косовских Срба да учествују у систему квазидржаве одговара, испоставља се, и српским и албанским националистичким (овај пут у негативном по Србе смислу) лидерима, одговара онима који се и даље надају подели Косова на јужно и северно од Ибра. Једино коме не одговара – то су људи који живе тамо, народу, Србима из Новог Брда, Клокота или Грачанице, Чаглавице, Прилужја... Они (ти Срби јужно од Ибра) чине 70 одсто српског становништва Косова.

Занимљиво је, такође, да су ова хапшења у среду уследила након инцидента због све већих тензија између Еулекса и Приштине око полицијског протокола потписаног између Еулекса и Србије. Протокол је на снази, али се очекује наставак разговора са Београдом у погледу његове имплементације. Након што су присталице екстремне албанске струје коју предводи Албин Курти демонстрирали своје незадовољство рушењем и демолирањем Еулексових возила, упозоравајући на тај начин међународну заједницу да никакво, па чак ни оно које иде у прилог увођењу неког реда и закона на Косову, уплитање Републике Србије у косовска питања – што се њих тиче, не долази у обзир.

Поред отпора српској држави чије се присуство на Косову не жели, овај чин показује још нешто. Не само српска држава него и грађани српске националности на овом месту нису пожељни. Па чак ни ти мирни, који покушавају да се интегришу у један непостојећи систем неке државе у настајању, али која још увек нема готово никакве полуге управљања – сем страха којим држи Србе у енклавама мирним и лишеним скоро сваког права.

Срби у селима, у такозваним енклавама (што често заборављамо да поменемо) – заправо су већином они протерани Срби из градова, људи који су до пре десет година имали неке универзитете, нека позоришта, биоскопе, неке ресторане и слободу кретања која у пракси значи право на социјални и културни живот.

То нису чак ни „побуњеници“ против какве-такве интеграције преосталих Срба у какву-такву (назови) државу Косово. То су, напротив, углавном људи који су „прихватили стварност“, који су, ризикујући да чак буду проглашени издајницима међу својим сународницима који живе нешто северније и ближе матичној Србији, решили да учествују у процесима децентрализације на Косову, да изађу чак и на новембарске изборе које расписује влада из Приштине... То су, дакле, Срби који ће прихватити готово све, најчешће очигледно нефер, услове само ако ће им то омогућити останак на Косову.

Учешће Еулекса у оваквим хапшењима, упадање у српске куће и одвођење људи на некаква испитивања у Приштину под неуверљивим и недовољно објашњеним изговором да је реч о некаквим ратним злочинцима – страшно је, деморалишуће је и може да се протумачи само као подилажење наводно екстремним албанским групама попут „Самоопредељења“. Наводно екстремним – јер више је него јасно да нема те албанске „екстремне“ групе која ради било шта а да се претходно није консултовала, или тачније добила инструкције из „централне“. Нико у Приштини не насрће на Еулекс и не преврће возила својих дојучерашњих чувара и помагача у успостављању Републике а да се о томе претходно није већало са вођама, тј. највишим представницима њихове власти.

Оно што је, поврх свега, најчудније, оно за шта човек ни уз најбољу вољу не може да пронађе одговор и реши енигму је следеће: Шта је циљ оних који се у целој овој косовској запетљанцији декларишу као такозвани екстремни Срби? Званично, то су неки људи који су апсолутно против свега што упућује на (неспорно суморну) чињеницу да Албанаца на Косову има много, много више него Срба, то су људи који су глуви на, једнако непопуларну, истину да они (ти Албанци) тамо праве неку албанску државу, у чему их подржава велики број развијених земаља које су послале мали милион неких својих мисионара, извиђача, извештача и осталих како би се пројекат „албанска држава Косово“ некако имплементирао.

Они, додуше, не иду дотле да преврћу возила Еулекса, малобројнији су од Куртијевих присталица и њихови протестни скупови углавном делују неуверљиво и отужно. Ипак, захтеви су слични. Сличан је отпор који ова „тврда“ национална струја у Срба демонстрира спрам повезивања и споразума Еулекса са МУП-ом Србије, што је (ипак) доста необично.

Наиме, да се наслутити због чега чланови покрета „Самоопредељење“ не желе да икакав МУП Републике Србије има везе са „њиховим“ Косовом. Они су Албанци,

Коме све одговара да југ Косова буде без Срба

Пише: Ана Радмиловић

субота, 26 септембар 2009 15:33

национално врло јасно одређени, са циљевима који су сасвим у складу са њиховим устројством, тј. опредељењем. Сасвим је легитимно да ти људи просто не намеравају да допусте да српски МУП вршља Косовом, макар и под патронатом и уз одобрење Еулекса.

Због чега Срби не желе овај споразум и шта је то што „најпатриотскије“ Србе међу свим косовским Србима нагони на то да се противе споразуму своје државе са тренутно јединим правим „газдама“ на Косову – то је питање на које, чак и да ми падне на памет, не бих смела да дам одговор.

Фактички, противљењем споразуму МУП-а Србије са Еулексом ови Срби противе се присуству Србије на Косову. Због чега, ако је Косово Србија и Србија је Косово, некеме ко је Србин смета званично уплитање српских органа у послове који се одвијају на тој територији?

У каквој би вези могли да буду противљење и албанских и српских „екстремнијих“ групација сарадњи Еулекса и МУП-а са недавним дивљачким упадом у неколико српских кућа у иначе мирном Новом Брду – ја то наравно не могу да знам.

Оно што се, међутим, само намеће је следеће: Републике Србије нема на Косову, а оно мало српских министара у приштевској влади немају ни подршку ни логистику да нешто озбиљно учине на бољитку својих сународника. Уместо да се из све снаге и сложено преостали Срби са Косова залажу за спровођење децентрализације и формирање српских општина, велики део њих саботира ове процесе, девестирајући оне Србе који су схватили да морају да учествују у тим процесима јер је то једини начин да, у овом тренутку, опстану на Косову.

Срби су, дакле, у Новом Брду као и у свим осталим енклавама сасвим незаштићени и веома су лака мета за оне Албанце који их не желе на тим местима. У те крајеве не залази нико из српске владе, српски адвокати не долазе из Београда да штите овај заиста беспомоћан народ који већ пакује кофере, док Срби са севера (ваљда се још увек надајући некој подели која би и за Србију и за Косово била погубна) затварају очи, настављајући да инсистирају на неприхватању једне стварности која је више него видљива.

Коме све одговара да југ Косова буде без Срба

Пише: Ана Радмиловић

субота, 26 септембар 2009 15:33

У праву су чувари српског севера када кажу да албанска држава на Косову није ни замишљена ни створена тако да у њој буде места за Србе. Питање је само како то место створити, како се и којим средствима изборити, како људе сачувати. Бавити се стварним проблемима, а не трошити снагу на унапред изгубљене побуне, блокаде путева и бацање камења на албанске зидаре из насеља Брђани, док се на неком другом месту дешава нешто што се слободно може назвати и новим етничким чишћењем уз помоћ притиска, затварања, малтретирања и заплашивања људи који су имали намеру да мирно остану да живе у једној малој српској средини, да чак и раде у фамозним „косовским институцијама“, оснивају тимове за децентрализацију и албанске, новембарске изборе и учествују у том, ионако дискутабилном, албанском систему на Косову. Сада се догодило у Новом Брду, сутра се може десити и било где другде. Српски манастири су без струје, јужно од Ибра продају се хектари и хектари српске земље, а ништа светлија слика није ни на северу, одакле се готово свакодневно исељавају неки професори, правници, лекари – речју свако ко има где да оде „у Србију“ и напусти „српско Косово“.